

2019 m. gegužės 7 d.*

Byloje T-423/18

ieškove

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą W. Schramek ir D. Walicka,

atsakove,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2018 m. kovo 28 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1326/2017-5), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį žymenį „vita“ kaip Europos Sąjungos prekių ženklą,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas A. M. Collins, teisėjai M. Kancheva (pranešėja) ir G. De Baere,

kancleris E. Coulon,

susipažinę su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 6 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. rugsėjo 24 d.,

atsižvelgęs į bylos perskyrimą naujam teisėjui pranešėjui, posėdžiaujančiam aštuntojoje kolegijoje,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šī

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2016 m. rugsėjo 27 d. ieškovė *Fissler GmbH*, remdamasi iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (panaikintas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.
- 2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti numeriu 15857188, yra žodinis žymuo „vita“.
- 3 Prekės, kurioms buvo prašoma registracijos, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 7, 11 ir 21 klasių ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
 - 7 klasė: „Elektriniai virtuvės robotai; minėtų prekių atsarginės dalys ir priedai“,
 - 11 klasė: „Elektriniai slėginiai greitpuodžiai; minėtų prekių atsarginės dalys ir priedai“,
 - 21 klasė: „Valgymo reikmenys, virtuvės reikmenys ir buitinės talpyklos; virtuvės indų komplektai; neelektriniai maisto gaminimo autoklavai; minėtų prekių atsarginės dalys ir priedai“.
- 4 2017 m. balandžio 28 d. sprendimu ekspertas atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą visoms nurodytoms prekėms, nuroydamas, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio ir kad jis yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktus (dabar – Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai).
- 5 2017 m. birželio 20 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai), apskundė eksperto sprendimą EUIPO.
- 6 2018 m. kovo 28 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO penktoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Pirma, kiek tai susiję su atitinkama visuomene, ji nusprendė, kad nurodytos prekės visų pirma buvo skirtos plačiajai visuomenei ir iš dalies specialių žinių turinčiai visuomenei, pavyzdžiui, virėjams, ir kad pastabumo lygis svyravo nuo vidutinio iki didelio. Ji pridūrė, kad reikia atsižvelgti į Europos Sąjungos švediškai kalbančią visuomenę, nes prašomas įregistruoti prekių ženklas yra švediškai žodis.
- 7 Antra, kiek tai susiję su prašomo įregistruoti prekių ženklo apibūdinamuoju pobūdžiu, Apeliacinė taryba pirmiausia nurodė, kad žymuo „vita“ yra žodžio „vit“ apibrėžta forma ir daugiskaita ir švediškai reiškia „baltas“. Be to, ji teigė, kad, taikant Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nėra svarbu, ar balta spalva įprasta tokioms prekėms, tačiau pakanka, kad šios prekės galėtų būti baltos ir kad žymuo gali būti apibūdinamasis, kiek tai susiję su tokiais prekėmis. Nurodžiusi, kad nors balta spalva nėra dažniausiai naudojama, bet yra gan įprasta „elektroniniams ir neelektroniniams“ (t. y. elektriniams ir neelektriniams) puodams, taip pat kitiems buitiniams reikmenims, ji nustatė, kad tai rodo, jog vidutinis vartotojas susies nurodytas prekes su balta spalva ir suvoks prašomą įregistruoti prekių ženklą kaip apibūdinamąjį. Be to, Apeliacinė taryba pažymėjo, kad kai kurie virtuvės reikmenys ir namų apyvokos prietaisai angliškai ir švediškai dažnai vadinami „baltosiomis prekėmis“ (angl. „white goods“) ir (šved. „vitvaror“). Remdamasi ištrauka iš interneto svetainės, prieinamos adresu <http://www.vitvara.nu/vad-ar-vitvaror>, ji padarė išvadą, kad kai kurias nurodytas prekes, pavyzdžiui, elektrinius virtuvės robotus ar elektrinius slėginius greitpuodžius, kartu galima pavadinti „baltosiomis prekėmis“. Ji patikslino, kad, net jei tai būtų neįmanoma, nes „baltosiomis prekėmis“ visų pirma

vadinami stambūs namų apyvokos prietaisai, pavyzdžiui, skalbimo mašinos ar indaplovės, tai aiškiai parodo, kad iš esmės balta spalva asocijuojasi su namų apyvokos reikmenimis. Galiausiai ji padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas yra tik apibūdinamasis.

- 8 Trečia, kiek tai susiję su prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjo požymio nebuvimu, Apeliacinė taryba nusprendė, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė suvokia kaip paprastą objektyvų pranešimą, kad nurodytos prekės yra baltos spalvos. Ji padarė išvadą, kad minėtas prekių ženklas yra apibūdinamasis, todėl neturi skiriamąjo požymio. Jos teigimu, bet kuris virtuvės robotų ar virtuvės reikmenų gamintojas gali gaminti baltas prekes, taigi šis prekių ženklas negali atskirti ieškovės prekių nuo kitų įmonių prekių. Be to, Apeliacinė taryba atmetė ieškovės nuorodą į kitus registruotus prekių ženklus, sudarytus tik iš spalvų.

Šalių reikalavimai

- 9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 10 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 11 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus, susijusius su, pirma, Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu ir, antra, to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Iš esmės ji teigia, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra apibūdinamasis nurodytoms prekėms ir turi joms reikalingą skiriamąjį požymį.

Pirminė pastaba dėl atitinkamos visuomenės apibrėžimo

- 12 Visų pirma tikslinga apibrėžti atitinkamą visuomenę, siekiant įvertinti šiuos du absoliučius atmetimo pagrindus.
- 13 Pirma, ginčijamo sprendimo 13–15 punktuose Apeliacinė taryba konstatavo, kad vidutinis nagrinėjamų prekių vartotojas pirmiausia yra „vartotojas bendrąja prasme“, t. y. plačioji visuomenė, bet iš dalies ir specialių žinių turinti visuomenė, pavyzdžiui, virėjai, ir kad pastabumo lygis svyruoja nuo vidutinio iki aukšto. Vis dėlto ji nurodė, kad iš jurisprudencijos, susijusios su santykiniais atmetimo pagrindais, matyti, kad jei prekės ir paslaugos skirtos tiek vidutiniams vartotojams, tiek specialių žinių turinčiai visuomenei, reikia atsižvelgti į visuomenę, kurios pastabumo lygis yra žemesnis, ir kad nagrinėjamu atveju reikia remtis plačiosios visuomenės pastabumo lygiu. Galiausiai ji pabrėžė, kad net jei žymuo yra labiau orientuotas į specialių žinių turinčią visuomenę, tai nereiškia, kad jis įgyja skiriamąjį požymį, nes žymenį, kurio aprašomoji reikšmė nėra suprantama vidutiniam vartotojui, gali nedelsiant suprasti specialių žinių turinti visuomenė (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 11 d. Sprendimo *Chestnut Medical Technologies / VRDT (PIPELINE)*, T-87/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:582, 27 ir 28 punktus).

- 14 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad tai, jog atitinkamą visuomenę sudaro specialistai, negali turėti lemiamos įtakos teisiniams kriterijams, taikomiems vertinant žymens skiriamąjį požymį. Nors tiesa, kad specialių žinių turinčios atitinkamos visuomenės pastabumo lygis iš principo yra aukštesnis nei paprasto vartotojo, tai nebūtinai reiškia, kad pakanka silpnescio žymens skiriamąjo požymio, kai atitinkama visuomenė turi specialių žinių. Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos išplaukiantį principą, kuriuo remiantis nustatant, ar prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, reikia atsižvelgti į bendrą jo daromą įspūdį, būtų galima paneigti, jei žymens išskirtinumo riba bendrai priklausytų nuo atitinkamos visuomenės specializacijos laipsnio (žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Smart Technologies / VRDT*, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 48–50 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Tas pats pasakytina ir vertinant žymens apibūdinamąjį pobūdį.
- 15 Nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba pagrįstai rėmėsi plačiosios visuomenės prašomo įregistruoti prekių ženklo suvokimu ir nesuteikė ypatingos reikšmės specializuotų žinių turinčios visuomenės, pavyzdžiui, virėjų, suvokimui.
- 16 Antra, ginčijamo sprendimo 16 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 2 dalies nuostatas atsisakoma registruoti žymenį, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Sąjungos. Ji nustatė, kad, atsižvelgiant į tai, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas yra švedų kalbos žodis, būtina visų pirma įvertinti jo galimybę būti apsaugotam, kiek tai susiję su švediškai kalbančia Sąjungos visuomenės dalimi.
- 17 Šiuo klausimu šiame etape nesprendžiant, ar prašomas įregistruoti prekių ženklas yra iš tikrųjų suvokiamas kaip švedišką žodis, pakanka pažymėti, kad eksperto ir Apeliacinės tarybos nurodyti absoliutūs atmetimo pagrindai yra susiję su švedų kalba, todėl jų vertinimo tikslais atitinkama visuomenė yra švediškai kalbanti Sąjungos visuomenė, t. y. Švedijos arba Suomijos vartotojai (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 9 d. Sprendimo *Trademark / VRDT (giffjar)*, T-520/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:620, 19 ir 20 punktus).

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

- 18 Pirmuoju pagrindu ieškovė tvirtina, pirma, kad, kai prašomas įregistruoti prekių ženklas naudojamas atskirai, jis neturi apibūdinamojo turinio ir kad būtent todėl neatrodo, kad Švedijos vartotojai žodį „vita“ supras kaip „baltas“. Ji teigia, kad EUIPO nepakankamai atsižvelgė į tai, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra susijęs su būdvardžio „vit“ („baltas“) įprasta forma, kuri pateikiama žodynuose, bet yra susijęs su žodžiu „vita“, vertinamu atskirai. Tačiau švedų kalba šis žodis niekada nebus vartojamas atskirai – po jo eis daiktavardis, su kuriuo jis yra susijęs. Kiek tai susiję su atskirai vartojamu žodžiu „vita“, EUIPO neįrodė, kad pirmame plane egzistuoja turinys, susijęs su tam tikromis nagrinėjamų prekių savybėmis, ir nepateikė jokių įrodymų šiuo klausimu. Švedijos vartotojas neatpažins žodžio „vita“, vartojamo atskirai, todėl jis nebus tiesiogiai siejamas su „balta“ ar „baltomis“. Be to, ieškovė teigia, kad žodžio „vita“ reikšmė nėra aiški ir šį žodį reikia išaiškinti, nes jis gali būti susijęs su skirtingomis aplinkybėmis ir skirtingomis kalbomis gali reikšti skirtingus dalykus, įskaitant „gyvybę“ arba „gyvenimo būdas“ lotyniškai ir itališkai.
- 19 Antra, ieškovė teigia, kad net atsižvelgiant į Švedijos vartotoją ir darant prielaidą, kad žodis „vita“ yra susijęs su spalvos nuoroda, neteisinga manyti, kad „balta“ spalva būtų suvokiama kaip apibūdinanti nagrinėjamas prekes, nes atitinkamos visuomenės požiūriu nėra pakankamai tiesioginio ir konkretaus ryšio tarp žodžio „vita“ ir nurodytų prekių. Tai visų pirma taikoma greitpuodžiams ir puodams, kurie yra beveik išimtinai pagaminti iš nerūdijančio sidabruoto plieno ir kurie paprastai nėra „baltos“ spalvos. Be to, nagrinėjamos prekės negali būti laikomos „baltosiomis prekėmis“ (terminas, kuriuo nurodoma buitinė technika, pavyzdžiui, šaldytuvai, šaldikliai, indaplovės ar džiovavimo mašinos, bet kuris netaikomas greitpuodžiams, puodams, keptuvėms ar virtuvės dubenims ir t. t.). Pastarąsias prekes atitinkama visuomenė susietų su sidabro spalvos prekėmis, pagamintomis iš nerūdijančio

plieno, o spalvų pavadinimai joms neturi reikšmės. Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamų prekių srityje spalvos pavadinimas neturi jokios reikšmės ir kad atitinkama visuomenė nesuteikia jokios konkrečios reikšmės spalvoms, susijusioms su virtuvės prietaisais, spalvos pavadinimas, kad ir koks jis būtų, nebus suvokiamas kaip tokių prekių savybė. Taigi neturi reikšmės tai, kad nagrinėjamos prekės taip pat gali būti baltos spalvos, nes lemiamas kriterijus yra tai, ar žymuo gali būti naudojamas šiam tikslui ir ar, atsižvelgiant į atitinkamos visuomenės suvokimą, jis gali būti suprantamas kaip šių prekių savybės apibūdinanti nuoroda.

- 20 Taigi ieškovė teigia, kad vidutinis Švedijos vartotojas iš karto ir be papildomų svarstymų negalės nustatyti, kad žodis „vita“ yra susijęs su baltos spalvos virtuvės reikmeniu. Priešingai, tokio vartotojo svarstymas apimtų kelis etapus, kad, remdamasis pačiu spalvos pavadinimu, tas vartotojas galėtų jį susieti su prekės spalva. Be to, vartotojui būtų neaišku, kuri prekės dalis turi būti siejama su spalvos nuoroda, nes puodai, keptuvės ar virtuvės dubenys dažnai yra sudaryti iš kelių elementų ar bent jau iš vidinės ir išorinės dalies. Taigi toks vartotojas be papildomų svarstymų ir remdamasis tik paprasta spalvos nuoroda negalės nuspręsti, ar nagrinėjamose prekėse yra baltos spalvos elementų, ar jos yra visiškai baltos, ar, pavyzdžiui, tik jų vidinė dalis yra balta.
- 21 Trečia, ieškovė teigia, kad Bendrasis Teismas ir EUIPO kelis kartus yra nusprendę, kad, nesant jokio ryšio ar tiesioginės sąsajos su prekėmis ir nepaisant žodžio „vita“ užuominos į gyvybingumą, žodis „vita“ nėra apibūdinamasis ir kad jis turi vidutinį skiriamąjį požymį (žr. 2016 m. sausio 14 d. Sprendimo *The Cookware Company / VRDT – Fissler (VITA+VERDE)*, T-535/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:2, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 22 Ieškovė daro išvadą, kad atskirai vartojamas žodis „vita“ Švedijos vartotojams nereiškia „baltas“ ir, be to, dėl daugialypės reikšmės ir būtinybės jį aiškinti jam nėra būdingas apibūdinamasis turinys, susijęs su visuomenei svarbiu požymiu ir su prekėmis, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą. Ji priduria, jog vien tik fakto, kad apskritai vienas elementas gali būti nurodantis savybę, nepakanka siekiant pateisinti prieinamumo reikalavimą pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 23 EUIPO ginčija ieškovės argumentus ir mano, kad pirmasis pagrindas yra „neveiksmingas“. Ji tvirtina, kad žymuo turi būti vertinamas konkrečiai, kiek tai susiję su nagrinėjamomis prekėmis, ir kad vartotojai susiduria su Europos Sąjungos prekių ženklu, tiesiogiai susijusiu su prekėmis, kurios yra juo žymimos, pavyzdžiui, apsipirkdami arba matydami reklamą. EUIPO teigimu, ieškovės tvirtinimas, kuriuo remiantis keletas svarstymo etapų būtų reikalingi, kad prasmė būtų priskirta prašomam įregistruoti žymeniui, nėra įtikinamas ir, kadangi prekės yra baltos spalvos, jos teiginys, kad švediškai kalbantiems vartotojams prekių savybės nebus lengvai atpažįstamos iš žymens, taip pat yra nepagrįstas.
- 24 EUIPO teigia, kad žodis „vita“, vartojamas švedų kalboje kaip būdvardis, atitinka vokiečių kalbos žodį „weiß“ arba prancūzų kalbos žodį „blanche“ ir kad švediškai kalbančiai visuomenei nereikia jokio vertimo. Ji priduria, kad tai, jog žodis „vita“ taip pat vartojamas kitose kalbose, neturi įtakos gimtąja švedų kalba kalbančių asmenų supratimui. Nors ji pripažįsta, kad žodis „vita“ paprastai nėra vartojamas atskirai, EUIPO nurodo, kad, atliekant konkretų su preke susijusį vertinimą, žymuo nebūtinai turi būti sąvoka „balti elektriniai virtuvės robotai“ ir kad atitinkama visuomenė juos suvokia ir prideda mintyse. Ji nurodo, kad atitinkama švediškai kalbanti visuomenė žino, kad spalva gali reikšti prekių savybę ir gali suvokti informatyvų pranešimą, kad tai yra baltos prekės, o ne kitos spalvos produktai, pavyzdžiui, pilkos plieno spalvos.
- 25 EUIPO nuomone, jai nereikia įrodyti, kad ginčijamo prekių ženklo paraiškoje gali būti nurodytos prekių savybės, nes Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktas nėra susijęs su faktiniu žymens naudojimu. Nors ji neginčija, kad daug puodų ir kitų su virtuve susijusių reikmenų yra iš plieno, vis dėlto ji nurodo, kad kitos spalvos, įskaitant ir baltą, taip pat naudojamos nagrinėjamoms prekėms ir kad baltas greitpuodis nebūtų neįprastas ar nestebintų. EUIPO priduria, kad net jei balta spalva būtų

retai naudojama buitinei technikai, tai nepaneigtų fakto, kad tai gali būti pagrindinė šių prekių savybė. Ji teigia, kad spalva gali būti pagrindinis pirkimo kriterijus, ar netgi turi būti laikoma esmine savybe, ir kad niekas netrukdo, kad šios prekės būtų visiškai ar daugiausia baltos.

- 26 EUIPO tvirtina, kad nebūtina, jog ši savybė būtų esminis elementas ar prikimo kriterijus, ir kad, remiantis jurisprudencija, Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas atmetimo pagrindas taikomas neatsižvelgiant į tai, ar žymuo apibūdina esminę, papildomą savybę ar „bet kokią“ nurodytų prekių savybę. Ji priduria, kad turi būti atsisakyta įregistruoti žymenį, jeigu bent viena galima jo reikšmė nurodo atitinkamų prekių savybę. EUIPO teigimu, nagrinėjamu atveju taip ir yra, nes prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi būti aiškinamas ir nereikalauja sudėtingo apmąstymo proceso, nes švedų kalboje žodis „vita“ yra naudojamas kaip būdvardžio „baltas“ tam tikra forma. Taigi EUIPO „negali suprasti“, kodėl tokio žodžio suvokimui reikalingas toks apmąstymo procesas, kai jo reikšmė yra paprasta ir informatyvi, o ne neapibrėžta ar neaiški. Galiausiai, bylos, susijusios su ankstesnėmis registracijomis, nėra palyginamos ir nėra privalomos nagrinėjamu atveju.
- 27 Pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tik iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms. Remiantis to paties straipsnio 2 dalimi, 1 dalies nuostatos yra taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tikrai dalyje Europos Sąjungos.
- 28 Remiantis suformuota jurisprudencija, kad žymeniui būtų taikomas šioje nuostatoje nustatytas draudimas, reikia, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be svarstymų suvokti minėtų prekių ar paslaugų arba vienos iš jų savybių apibūdinimą (2005 m. birželio 22 d. Sprendimo *Metso Paper Automation / VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, EU:T:2005:247, 25 punktas; 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Chung-Yuan Chang / EUIPO – BSH Hausgeräte (AROMA)*, T-749/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:286, 23 punktas ir 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *Devin / EUIPO – Haskovo (DEVIN)*, T-122/17, EU:T:2018:719, 18 punktas).
- 29 Taigi skiriamasis požymis turi būti vertinamas, pirma, atsižvelgiant į prekes arba paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, į tai, kaip nagrinėjamas prekes ar paslaugas suvokia atitinkama visuomenė (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *Ellos / VRDT (ELLOS)*, T-219/00, EU:T:2002:44, 29 punktą; 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *AROMA*, T-749/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:286, 24 punktą ir 2019 m. sausio 17 d. Sprendimo *Ecolab USA / EUIPO (SOLIDPOWER)* T-40/18, nepaskelbto Rink., EU:T:2019:18, 25 punktą).
- 30 Taigi, remiantis Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktu, turi būti atsisakyta registruoti žodinį žymenį, jei bent viena iš galimų jo reikšmių žymi atitinkamų prekių ar paslaugų savybę (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT / Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 32 punktas ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *AROMA*, T-749/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:286, 29 punktas).
- 31 Bendroju interesu, kuriuo grindžiamas Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktas, siekiama užtikrinti, kad žymenis, kuriais apibūdinamos viena arba kelios prekių ar paslaugų, kurioms juos prašoma įregistruoti kaip prekių ženklus, savybės, galėtų laisvai naudoti visi tokias prekes ar paslaugas siūlantys ūkio subjektai (2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 37 punktas). Šia teisės nuostata siekiama, kad tokie žymenys ar nuorodos nebūtų skirti naudoti tik vienai įmonei, įregistravusiai juos kaip prekių ženklą (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31 punktas), ir kad viena įmonė nemonopolizuotų apibūdinamojo žodžio vartojimo, nes tai būtų nepalanku kitoms įmonėms, įskaitant konkurentus, kurių žodynas, skirtas tokioms pačioms jų prekėms apibūdinti, susiaurėtų (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *Larrañaga Otaño / VRDT (GRAPHENE)*, T-458/13, EU:T:2014:891, 18 punktas; 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Colgate-Palmolive / EUIPO (360°)*, T-332/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:876, 17 punktas ir 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *DEVIN*, T-122/17, EU:T:2018:719, 19 punktas).

- 32 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia priimti sprendimą dėl ieškovės pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu. Siekiant šio tikslo, reikia paeiliui išnagrinėti, ką švedų kalboje reiškia žodis „vita“ ir koks yra ryšys tarp tokios reikšmės ir nurodytų prekių.

Dėl žodžio „vita“ reikšmės švedų kalboje

- 33 Ieškovė tvirtina, kad žodis „vita“, vartojamas atskirai, nėra iš karto atpažįstamas Švedijos vartotojams, todėl nėra tiesiogiai susiję su reikšme „baltas“. Be to, ji tvirtina, kad šis žodis gali turėti skirtingas reikšmes įvairiomis kalbomis, įskaitant reikšmę „gyvenimas“ arba „gyvenimo būdas“ lotyniškai ir itališkai.
- 34 Ginčijamo sprendimo 20 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad žodis „vita“ yra švediško žodžio „vit“, reiškiančio „baltas“, apibrėžta ir daugiskaitos forma.
- 35 Šiuo klausimu, nors tiesa, kad žodis „vita“ nėra tapatus bendriniam neapibrėžtos formos žodžiui „vit“, kuris pateikiamas švedų kalbos žodynuose, reikia pripažinti, kad šis žodis nėra iš karto švediškai kalbančio vartotojo sunkiau atpažįstamas kaip būdvardžio „baltas“ daugiskaitos forma ir vienaskaitos apibrėžta forma, net jei jis vartojamas atskirai. Vien tik tai, kad šalia šio žodžio nėra daiktavardžio, negali užkirsti kelio tam, kad minėti vartotojai jį atpažins, nes tai susiję su tokiu plačiai vartojamu būdvardžiu, reiškiančiu „baltas (-i)“.
- 36 Be to, nors tiesa, kad žodis „vita“ gali turėti skirtingas reikšmes įvairiomis kalbomis, pavyzdžiui, „gyvenimas“ arba „gyvenimo būdas“ lotyniškai ir itališkai, vis dėlto šioje byloje toks faktas yra nereikšmingas, nes žodžio „baltas (-i)“ reikšmė švedų kalboje yra „bent viena iš galimų jo reikšmių“, remiantis šio sprendimo 30 punkte nurodyta jurisprudencija.
- 37 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentus, kuriais siekiama paneigti atitinkamai švediškai kalbančiai visuomenei skirtą ir Apeliacinės tarybos nustatytą žodžio „vita“ supratimą.
- 38 Be to, šiuo atveju ieškovės nurodyta jurisprudencija (žr. šio sprendimo 21 punktą) dėl apibūdinamojo pobūdžio nebuvimo yra nereikšminga, nes ji susijusi su tuo, kaip minėtą žodį suvokia Italijos, Ispanijos, Prancūzijos, Portugalijos ir Rumunijos visuomenė, o šiuo atveju klausimas yra susijęs su tuo, kaip tą žodį supranta Švedijos ir Suomijos visuomenė.

Dėl ryšio tarp žodžio „vita“ reikšmės švedų kalboje ir nagrinėjamų prekių

- 39 Ieškovė tvirtina, kad atitinkamos visuomenės požiūriu nėra pakankamai tiesioginio ir konkretaus ryšio tarp švedų kalbos žodžio „vita“ ir atitinkamų prekių. Jos teigimu, balta spalva nėra dažnai naudojama šioms prekėms, kurios beveik visada yra gaminamos iš nerūdijančio sidabruoto plieno. Be to, šios prekės negali būti laikomos „baltosiomis prekėmis“, t. y. elektriniais buitinais prietaisais.
- 40 Ginčijamo sprendimo 21–23 punktuose Apeliacinė taryba iš esmės prašomo įregistruoti prekių ženklo apibūdinamąjį pobūdį grindė dviem motyvais. Pirma, gan įprasta, kad nurodytos prekės yra baltos spalvos, nors tai ir nėra labiausiai paplitusi jų spalva. Antra, šios prekės dažnai švediškai vadinamas „vitvaror“ („baltosios prekės“).
- 41 Pirma, kalbant apie daugiau ar mažiau reguliarių baltos spalvos naudojimą nagrinėjamų prekių gamybai, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar toks naudojimas gali būti laikomas šių prekių „savybe“, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją.

- 42 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte vartodamas žodžius „rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms“ teisės aktų leidėjas, pirma, nurodė, kad rūšis, kokybė, kiekis, paskirtis, vertė, geografinė kilmė arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikas turi būti laikomi prekių ar paslaugų savybėmis, ir, antra, patikslino, kad šis sąrašas nėra baigtinis, nes gali būti atsižvelgiama ir į kitas prekių ar paslaugų savybes (2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 49 punktą; 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *BSH / VRDT*, C-126/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2065, 20 punktą ir 2019 m. sausio 17 d. Sprendimo *SOLIDPOWER*, T-40/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:18, 22 punktą).
- 43 Sąjungos teisės aktų leidėjo pasirinkimas vartoti žodį „savybė“ leidžia manyti, kad Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys yra ne tik skirti žymėti prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, savybei, kurią lengvai atpažįsta suinteresuotieji asmenys. Taigi atsisakyti registruoti žymenį pagal šią nuostatą turi būti galima, tik jei būtų pagrįsta manyti, jog suinteresuotieji asmenys jį iš tikrųjų atpažins kaip vienos iš minėtų savybių apibūdinimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *BSH / VRDT*, C-126/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2065, 21 ir 22 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją; 2018 m. spalio 11 d. Sprendimo *M&T Emporia Elektrikon-Ilektronikon Eidon / EUIPO (fluo.)*, T-120/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:672, 24 punktą; 2018 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Bischoff / EUIPO – Miroglia Fashion (CARACTÈRE)*, T-743/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:911, 25 punktą ir 2019 m. sausio 17 d. sprendimo *SOLIDPOWER*, T-40/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:18, 23 punktą).
- 44 Be to, nesvarbu tai, ar tokia savybė komerciniu požiūriu yra esminė, ar papildoma (2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *GRAPHENE*, T-458/13, EU:T:2014:891, 20 punktą; pagal analogiją taip pat žr. 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, 102 punktą), tačiau savybė, remiantis Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktu, turi būti bent jau „prekės [ar paslaugos] pobūdį nusakanti ar objektyvi“ (2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise / EUIPO*, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 44 punktą), taip pat šiai prekei ar paslaugai „būdinga ir nuolatinė“ (2015 m. spalio 23 d. Sprendimo *Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung / VRDT (Cottonfeel)*, T-822/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:797, 32 punktą; 2016 m. liepos 5 d. Sprendimo *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise / EUIPO – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN)*, T-167/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:391, 30 punktą ir 2018 m. spalio 11 d. Sprendimo *fluo*, T-120/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:672, 40 punktą).
- 45 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad balta spalva nėra būdinga ir nurodytų prekių (tokių kaip virtuvės robotai, elektriniai puodai ir namų apyvokos reikmenys) „pobūdį nusakanti“ savybė, bet yra tik atsitiktinis ir nereikšmingas aspektas, kurį gali suponuoti kai kurios prekės ir kuris bet koku atveju neturi jokio tiesioginio ir iš karto atsirandančio ryšio su tokių prekių pobūdžiu. Iš tiesų šios prekės būna įvairių spalvų, tarp kurių be jokios pirmenybės yra ir balta spalva. Apeliacinė taryba tai pripažįsta pati, nes ginčijimo sprendimo 23 punkte jos nurodytoje interneto svetainėje nurodoma, kad „šiais laikais [namų apyvokos] reikmenys būna visokių spalvų“.
- 46 Nėra ginčijamas paprastas faktas, kad nurodytos prekės yra daugiau ar mažiau įprastai, be kitų, ir baltos spalvos, tačiau tai nėra svarbu, nes, remiantis šio sprendimo 43 punkte nurodyta jurisprudencija, negalima „pagrįstai“ manyti, jog vien dėl to atitinkama visuomenė baltą spalvą laikys šių prekių pobūdį nusakancia ir joms būdinga savybe.
- 47 Taigi ieškovė teisingai tvirtina, kad neturi reikšmės tai, kad nurodytos prekės taip pat gali būti baltos spalvos, nes lemiamas kriterijus yra tai, ar, atsižvelgiant į atitinkamos visuomenės suvokimą, žymuo gali būti suvokiamas kaip šių prekių savybę apibūdinanti nuoroda.

- 48 Tačiau šiuo atveju taip nėra, kadangi atitinkama visuomenė negali suprasti žodžio „vita“, suvokiamo kaip „baltas (-i)“, kaip nurodytų prekių pobūdį nusakančią ir joms būdingą savybę.
- 49 Be to, ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje buvo priimtas 2008 m. gruodžio 9 d. Sprendimas *Colgate-Palmolive / OHMI – CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)* (T-136/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:553, 42 ir 43 punktai), kuriame Bendrasis Teismas nurodė, kad žodžiai „visible“ ir „white“ leidžia suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be papildomų svarstymų nustatyti nagrinėjamų prekių, t. y. „dantų pastos ir burnos skalavimo skysčio“, pagrindinės savybės apibūdinimą, nes jų naudojimas padaro baltą dantų spalvą matomą. Toje byloje „matoma balta“ apibūdina nurodytų prekių pobūdį nusakančią ir joms būdingą savybę, t. y. jų naudojimo paskirtį ar tikslą. Šis atvejis taip pat turi būti atskirtas nuo bylos, kurioje buvo priimtas 2011 m. liepos 7 d. Sprendimas *Cree / VRDT (TRUEWHITE)* (T-208/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:340, 23 punktas), kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad žodis „truewhite“, vertinamas bendrai, galėtų būti laikomas kaip nuoroda į tikrą baltumą ir kad šis prekių ženklas, naudojamas ant šviesos diodų (LED), tik apibūdina pagrindinę šių prekių savybę, t. y. gebėjimą atkurti tokį šviesos baltumą, kad ją būtų galima laikyti analogiška natūraliai šviesai. Toje byloje „tikrasis baltumas“, t. y. panašus į natūralią šviesą, taip pat apibūdina nurodytų prekių pobūdį nusakančią ir joms būdingą savybę, t. y. jų kokybę.
- 50 Antra, kiek tai susiję su bendriniu pavadinimu „vitvaror“ švedų kalboje, kuris EUIPO teigimu yra nuoroda į nagrinėjamas prekes, pirmiausia reikia pažymėti, kad ryšys tarp žodžio „vita“ (reiškiančio „baltas (-i)“) ir žodžio „vitvaror“ (reiškiančio „baltosios prekės“) yra tik netiesioginis ir juo reikalaujama, kad atitinkama visuomenė įdėtų pastangų jį aiškindama ir apsvaistydama.
- 51 Be to, reikia pažymėti, kad švedų kalboje bendrinis pavadinimas „vitvaror“ yra taikomas tik „dideliems elektriniams prietaisams“ (tokiems kaip šaldytuvai, krosnelės, indaplovės, skalbimo mašinos, džiovimo mašinos ir t. t.), o ne „mažiesiems elektriniams prietaisams“ (tokiems kaip virtuvės robotai, elektriniai puodai, kavos aparatai, skrudintuvai), tarp kurių yra akivaizdžių skirtumų dėl jų dydžio ir galimybės juos kilnoti.
- 52 Apeliacinė taryba pati pripažino šį faktą ir tai, kad egzistuoja šis gerai žinomas skirtumas, kai ginčijamo sprendimo 23 punkte nustatė, kad „visų pirma dideli buitiniai prietaisai, [pavyzdžiui,] skalbimo mašinos ir indaplovės, yra nurodomi kaip baltosios prekės“. Vis dėlto ji klaidingai teigia, kad tai rodo, jog balta spalva paprastai siejama su namų apyvokos reikmenimis, nes tai gali daugių daugiausia būti netiesioginė asociacija, o ne tiesioginis ir konkretus ryšys atitinkamos visuomenės sąmonėje.
- 53 Taigi Apeliacinės tarybos padarytas perėjimas, pirma, nuo būdvardžio „baltas (-i)“ prie „baltųjų prekių“ ir, antra, nuo „didelių elektrinių prietaisų“ prie „mažų elektrinių prietaisų“ sukuria tik dvigubai netiesioginį ryšį, reikalaujantį kelių etapų svarstymo, o ne tiesioginį ir iš karto atitinkamos visuomenės sąmonėje atsirandantį ryšį.
- 54 Atitinkamų prekių ar jų savybių nurodymas, kurį atitinkamos visuomenės sąmonėje gali sukurti žodžio „vita“ asociacija, pirma, su švedišku žodžiu „vitvaror“ arba „dideliais buitinais prietaisais“ ir, antra, su „mažais buitinais prietaisais“, yra daugiausia dvigubai netiesioginis ir neleidžia minėti visuomenei iš karto ir be papildomų svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ar vienos iš jų savybių apibūdinimo. Toks ryšys yra „per daug neapibrėžtas ir neaiškus“ (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *ELLOS*, T-219/00, EU:T:2002:44, 43 ir 44 punktus), kad žymuo „vita“ būtų laikomas apibūdinamuoju.
- 55 Be to, nagrinėjamas atvejis skiriasi nuo bylos, kurioje buvo priimtas 2006 m. kovo 16 d. Sprendimas *Telefon & Buch / VRDT – Herold Business Data (WEISSE SEITEN)* (T-322/03, EU:T:2006:87, 95–99 punktai), kuriame Bendrasis Teismas nurodė, kad sintagma „weiße Seiten“ (reiškianti „baltieji puslapiai“) yra „privatų asmenų telefonų knygos“ sinonimas vokiečių kalba, todėl gali būti laikoma apibūdinančia prekes, kurių bendrinį pavadinimą ji apima kaip tokios telefonų knygos sinonimas, o ne todėl, kad tokios knygos puslapiai balti. Minėtoje byloje ginčijamas prekių ženklas savaime yra

bendriniis pavadinimas, priešingai nei žodis „vita“, vartojamas žodyje „vitvaror“, ir tiesiogiai nurodo susijusias prekes, o ne kitos kategorijos prekes, kaip kad „maži elektriniai namų apyvokos prietaisai“, palyginti su „dideliais elektriniais buitinais prietaisais“.

- 56 Taigi nepakanka nė vieno iš Apeliacinės tarybos pateiktų motyvų (žr. šio sprendimo 40 punktą), kad būtų nustatytas pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 28 punkte primintą jurisprudenciją, tarp švediško žodžio „vita“ ir nurodytų prekių. Apeliacinė taryba neįrodė, kad atitinkama visuomenė, susidūrusi su prašomu įregistruoti prekių ženklu, jį suvoktų iš karto ir be papildomų svarstymų kaip šių prekių arba vienos iš jų savybių apibūdinimą.
- 57 Taigi žodis „vita“ neapibūdina nagrinėjamų prekių savybių, todėl jam netaikomas Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas atmetimo pagrindas.
- 58 Iš to išplaukia, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktą, kai ji klaidingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su nurodytomis prekėmis ir kad yra jas apibūdinantis.
- 59 Taigi pirmasis pagrindas turi būti pripažintas pagrįstu.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

- 60 Nurodydama antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, kad atitinkama visuomenė nesuvoks prašomo įregistruoti prekių ženklo kaip visiškai apibūdinančio nurodytas prekes ir kad šis prekių ženklas absoliučiai atlieka savo kilmės nuorodos funkciją, todėl nėra pagrindo paneigti jo skiriamąjį požymį ir nustatyti, kad jam taikomas absoliutus atmetimo pagrindas, nurodytas Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punkte. Visų pirma ji pažymi, kad nėra pažeidžiamas šio straipsnio tikslas – apsaugoti visuomenę nuo monopolijų, nes kiti rinkos dalyviai nėra susiję su žodžio „vita“ vartojimu konkrečia prašoma forma.
- 61 Ieškovė priduria, kad spalvų nuorodų skiriamąjį požymį (jeigu žodis „vita“ būtų taip suprantas), be kita ko, patvirtina ir tai, kad yra didelis skaičius užregistruotų Sąjungos prekių ženklų, nurodančių spalvos pavadinimą. Tai rodo, jog atitinkami vartotojai gali suvokti spalvos pavadinimą kaip kilmės nuorodą, net kai prekė, žymima prekių ženklu, yra tokios pačios spalvos kaip ir minėtos spalvos pavadinimas (pavyzdžiui, Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 3115136 BLUE „skustuvams“, Nr. 3757663 WHITE „siuvimo mašinoms“, Nr. 1078989 ORANGE „buitiniams prietaisams ir virtuvės reikmenims“ ir Nr. 12131314 PURPLE „konditerijos gaminiams“).
- 62 Ieškovė iš to padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nurodytoms prekėms turi reikiamą skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktą.
- 63 EUIPO ginčija ieškovės argumentus ir teigia, kad antrasis pagrindas yra neveiksmingas. Ji teigia, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas nurodo prekių spalvą ir turi būti laikomas kaip informacinė nuoroda į nagrinėjamų prekių spalvą ir kad jis neatlieka kilmės nuorodos funkcijos ir neturi skiriamąjį požymį. Ji priduria, kad tai, jog sprendimuose, kurie akivaizdžiai nėra susiję su švedų kalba, skiriamasis požymis buvo suteiktas elementui „vita“, esančiam sudėtinuosiose žodžiuose, neturi reikšmės šioje byloje.
- 64 Šiuo klausimu reikia priminti, kad kiekvienas Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalyje nurodytas absoliutus atsisakymo registruoti pagrindas yra nesusijęs su kitais ir turi būti išnagrinėtas atskirai, net jeigu jų taikymo sritys iš dalies akivaizdžiai sutampa. Be to, minėti atmetimo pagrindai turi būti aiškinami atsižvelgiant į visuomenės interesą, kuriuo kiekvienas iš jų grindžiamas (pagal analogiją žr. 2003 m. balandžio 8 d. Sprendimą *Linde ir kt.*, C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 67 ir 71 punktus;

2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, 68 ir 69 punktus; taip pat šiuo klausimu žr. 2004 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *SAT.1 / VRDT*, C-329/02 P, EU:C:2004:532, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 65 Iš to matyti, kad tai, jog prekių ženklui netaikomas vienas iš šių absoliučių atmetimo pagrindų, nereiškia, kad jam negali būti taikomas kitas pagrindas. Taigi negalima daryti išvados, kad prekių ženklas turi skiriamąjį požymį tam tikroms prekėms ar paslaugoms tik todėl, kad jų neapibūdina (pagal analogiją žr. 2003 m. balandžio 8 d. Sprendimo *Linde ir kt.*, C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 68 punktą ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, EU:C:2004:86, 70 ir 71 punktus).
- 66 Iš tiesų viešasis interesas, kuriuo grindžiama Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktas, yra susijęs su vartotojo apsauga, sudarant jam galimybę neklaidinant ir remiantis pagrindine prekių ženklo kilmės nuorodos funkcija atskirti prekių ženklų žymimų prekių ar paslaugų kilmę, o viešasis interesas, kuriuo grindžiama 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta taisyklė, yra susijęs su konkurentų apsauga nuo bet kokio pavojaus, kad vienas ūkio subjektas monopolizuos tokių prekių ar paslaugų savybes apibūdinančias nuorodas (žr. šio sprendimo 31 punktą).
- 67 Taigi prekių ženklas, kuris nėra apibūdinamasis, kaip šiuo atveju, nėra dėl to turintis skiriamąjį požymį. Tokiu atveju reikia išnagrinėti, ar jis turi skiriamąjį požymį, t. y. patikrinti, ar jis gali vykdyti prekių ženklo pagrindinę funkciją – garantuoti vartotojui ar galutiniam naudotojui ženklu žymimos prekės ar paslaugos kilmę ir taip suteikti jam galimybę jo neklaidinant atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų (šiuo klausimu žr. 2015 m. vasario 5 d. Sprendimo *nMetric / VRDT (SMARTER SCHEDULING)*, T-499/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:74, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *AROMA* T-749/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:286, 57 punktą).
- 68 Pagal Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami jokie skiriamąjo požymio neturintys prekių ženklai. Remiantis suformuota jurisprudencija, prekių ženklai nurodyti šioje nuostatoje yra tokie, kurie negali atlikti pagrindinės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos komercinės kilmės, kad vartotojas, kuris išigyja prekių ženklų pažymėtą prekę arba paslaugą, vėliau išigydamas galėtų pasirinkti tą pačią prekę ar paslaugą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kitą, jeigu ji buvo neigiama (žr. 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *AROMA*, T-749/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:286, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *GeoClimaDesign / EUIPO – GEO (GEO)*, T-280/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:913, 56 punktą ir 2018 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *CARACTÈRE*, T-743/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:911, 49 punktą).
- 69 Skiriamasis požymis turi būti vertinamas, pirma, atsižvelgiant į prekes arba paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, į tai, kaip nagrinėjamas prekes ar paslaugas suvokia atitinkama visuomenė (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 21 d. Sprendimo *Audi / VRDT*, C-398/08 P, EU:C:2010:29, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2016 m. gegužės 12 d. Sprendimo *AROMA*, T-749/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:286, 59 punktą; 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *GEO*, T-280/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:913, 57 punktą ir 2018 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *CARACTÈRE*, T-743/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:911, 50 punktą).
- 70 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 29 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, jog prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė suvoks kaip paprastą objektyvų pranešimą, kad nurodytos prekės yra prekės, kurios gali būti baltos spalvos. Ji padarė išvadą, kad minėtas prekių ženklas yra apibūdinamasis, todėl neturi skiriamąjo požymio. Jos teigimu, bet kuris virtuvės robotų ar virtuvės reikmenų gamintojas gali gaminti baltas prekes, taigi šis prekių ženklas negali leisti atskirti ieškovės prekių nuo kitų įmonių prekių.

- 71 Tačiau analizuojant pirmąjį pagrindą buvo nustatyta, kad balta spalva nėra būdinga ir nurodytų prekių pobūdį nusakanti savybė ir kad paprastas faktas, kad nurodytos prekės, be kitų spalvų, gali būti baltos, nėra reikšmingas, nes nepagrįsta manyti, kad vien dėl šio fakto atitinkama visuomenė suvoks baltą spalvą kaip nurodytoms prekėms būdingos ir jų pobūdį nusakančios savybės apibūdinimą (žr. šio sprendimo 45–47 punktus).
- 72 Taigi tiek, kiek Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio vien dėl tariamo jo „tiesiog apibūdinamojo“ pobūdžio, kuris nėra įrodytas, reikia konstatuoti, kad tokia išvada grindžiama klaidinga prielaida, todėl yra nepagrįsta.
- 73 Be to, tiek, kiek Apeliacinė taryba padarė išvadą, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio, nes bus suprastas kaip paprastas objektyvus pranešimas, kad nagrinėjamos prekės yra baltos, reikia pripažinti, kad atitinkama švediškai kalbanti visuomenė nesuvoks prašomo įregistruoti prekių ženklo kaip nurodytoms prekėms būdingų savybių apibūdinimo ir jo tiesiogiai nesusies su šiomis prekėmis. Priešingai, Švedijos ir Suomijos vartotojams reikės tam tikrų pastangų aiškinant žodį „vita“. Jie suvoks prašomą įregistruoti prekių ženklą ne kaip paprastą objektyvų pranešimą, kad minėtos prekės yra baltos, bet kaip šių prekių kilmės nuorodą. Tai juo labiau pasakytina, nes šiuo prekių ženklu bus ženklinamos bet kokios spalvos prekės, o ne tik baltos spalvos.
- 74 Taigi atmetimo pagrindas, kuriuo remiamasi šiuo atveju, neužkerta kelio tam, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas būtų suvokiamas atitinkamos visuomenės kaip galintis nurodyti nagrinėjamų prekių komercinę kilmę ir jas išskirti iš kitų įmonių prekių.
- 75 Iš to išplaukia, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktą, kai, remdamasi šioje byloje nurodytu atmetimo pagrindu, padarė klaidingą išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi jokio skiriamąjo požymio nurodytoms prekėms.
- 76 Vadinas, antrasis ieškinio pagrindas taip pat turi būti pripažintas pagrįstu.
- 77 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia patenkinti visą ieškinį, todėl panaikinti visą ginčijamą sprendimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 78 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 79 Kadangi EUIPO pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo pačios ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas, remiantis jos pateiktais reikalavimais.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2018 m. kovo 28 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) penktosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1326/2017-5).**
- 2. Priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.**

Collins

Kancheva

De Baere

Paskelbtas 2019 m. gegužės 7 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	2
Šalių reikalavimai	3
Dėl teisės	3
Pirminė pastaba dėl atitinkamos visuomenės apibrėžimo	3
Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu	4
Dėl žodžio „vita“ reikšmės švedų kalboje	7
Dėl ryšio tarp žodžio „vita“ reikšmės švedų kalboje ir nagrinėjamų prekių	7
Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu	10
Dėl bylinėjimosi išlaidų	12